

Comediants engega la programació familiar al Teatre Romea

J.B./ Barcelona
 ● El Romea de Barcelona tindrà programació familiar. A partir del 27 de desembre arrenca aquest cartell amb *Num3r@lia*, l'espectacle de Comediants que es va estrenar el Nadal passat a Cosmocaixa. L'obra familiar, que narra una història en la qual demostra fins a quin punt els números són imprescindibles,

trufant-ho amb cançons i amb la contínua implicació amb el públic, serà el primer títol. Jordi González, directiu de Focus, va assegurar que el públic familiar serà un nou segment de públic a qui atraure.

La intenció és que Joan Font, «el millor director de teatre familiar», en parau- les de Jordi González, as-

sumeixi la programació familiar, com ja ha fet al Liceu i al TNC. Per al 2010/11, es parla d'una possible coproducció entre Romea i Comediants, que es completaria amb invitacions a altres grups.

Num3r@lia exemplifica la utilitat de les xifres. El fil argumental és Iu, un nen acabat de néixer que anirà creixent fins als 88

anys en què decidirà acomiadar-se. L'acompanyen 2PiR, un ésser atemporal amb qui es podran identificar els adults, i Sudoku, una noia que es transforma a cada escena. L'11 de gener, la Fundació Romea programa un acte amb el divulgador científic Rafael Clemente, que parlarà sobre la història no coneguda dels números.

clàssica | «carmina burana»

Un moment de la funció. / MELANIE SCHROEDER.

Espectacle musical de la Fura

► **Programa:** *Carmina Burana*, cants profans, de Carl Orff. Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, Orfeón Pamplonès, solistes, amb direcció musical d'Alejandro Posada i escènica de Carlus Padrissa. Producció de l'agència Càmera.

Lloc i dia: Ibercàmera. Auditori. 16 de desembre.

JORDI MALUQUER

Es *Carmina Burana* de Carl Orff es representen molt sovint. A part de citar-ne un de participatiu celebrat a l'Auditori el juny, fa poc, pel novembre, Promoconcert va presentar-ne una producció de la Staatsoper Bourgas, al Forum, i el 7 de desembre amb l'Orquestra i Cor de Bielorrússia, al Palau. Era lògic que Ibercàmera, en presentar-los en un concert fora d'abonament, al seu cicle, ho fes d'una manera diferent, amb signatura d'autor. En aquest cas, Carlus Padrissa de la Fura dels Baus. Padrissa, que ha enlluernat en una producció de la *Tetralogia* wagneriana i *Les Troyens de Berlioz* al Palau de les Arts valencià, havia despertat expectatives en aquest cas. Però no és el mateix donar forma a una òpera, que quasi sempre s'ha sentit o vist en versió escènica, que en una obra que, preferentment, s'ha escoltat i la imaginació de cadascú hi ha donat forma. Les concrecions que s'han intentat, sovint minimitzen la volada pel simple fet de concretar-la. En recordo una, de Gotz Friedrich de la Deutsche Oper, que presentava un món abjecte ple de personatges ebriss i d'al·lusions a la mort i a la disbauxa grollera, que era per ensorrar l'obra. La de Padrissa està farcida de moments poètics com el desglaç de l'hivern, el referent de la terra al principi i de la carta de signes del zodíac com a representació de la roda de la fortuna. En canvi, la plasmació d'Helena, amb una soprano revinguda i un vestuari fet per algun enemic de les dones, no feia cap favor a la imaginació d'una jove verge que s'inicia a l'amor. També es pot pensar si, per plasmar *L'amor vola per tot arreu...* i la trobada primaveral entre joves a *Veni, veni, venias* no aniria millor un espectacle de ballet que uns figurants cantants en la franja curta entre músics i públic. Una altra pega són els talls excessius entre una escena i una altra, motivats per l'adaptació dels elements escènics en cada cas. El rodatge ho deurà millorar. La filmació a gran pantalla de la visió frontal del director —que serà diferent si en altres indrets canvien de director— va tenir algun efecte còmic no desitjat. Musicalment s'han sentit versions més elaborades. I en recordo una d'especialment reeixida. Era Lazslo Heltay, amb un conjunt de cors d'aquí, a l'estiu, a l'auditori a l'aire lliure de Tarragona amb una superba prestació vocal d'Angel Òdena i Ofèlia Sala, que probablement no haurien acceptat de disfressar-se com fan un bon baríton, Thomas E. Bauer, i la soprano Amparo Navarro en aquesta versió. Alejandro Posada va mantenir el tremp musical amb una bona prestació de la Orquestra Simfònica de Castella i Lleó. L'Orfeón Pamplonès, que va estar inspirat en la mitja veu, va cantar massa cridat, i un pèl àcid, en els moments forts. El públic va dedicar forts aplaudiments a un espectacle que va passar bé, i que el director va agrair tot repetint musicalment, sense escena, el darrer fragment de l'obra *O Fortuna*.

Quants anys tindria aquest animal ?

PRESÈNCIA ha fet un pòster sobre l'evolució de la vida a la Terra i te'l regalarà el cap de setmana del 27 de desembre

Tigre de dents de sable
 5,3 milions d'anys

Patrocinat per:

PRESÈNCIA

CAIXA CATALUNYA
 OBRA SOCIAL